

Godt år for Norge
Av Nordal Grieg.

Ubcynt - aldri ferdig - er brevet vi skriver hjem. Det ble ikke satt på papiret, vi vet det når ikke frem. Det var i himmelens og havets ufleksomme rum vi skrev, og ingen hjemme får vite at det var deres brev.

Posten kan ikke ta det, sperret av fjord og fjell, men hjertet vårt kjenner en utvei, at vi kan gå med det selv. Nyttårsnatten i snølys går vi et steds innland, og inn over stiene sprer seg en flokk på ti tusen mann.

Maskingeverer og stikkbrev, soldater og politi venter oss hvor vi kommer - usatte går vi forbi. Det er allikevel noe gestapo ikke vet, medlemsvorne har møtt oss, men det er vår hemmelighet.

Kanskje er det vår barnlom som sier hvor vi skal gå, gaten og skogen og tunet der vi har lekt som små. Hvor meget de fremmede kartla, tegnet de aldri inn det landet som vi fikk rett til, kjøpt med et barndomsinn.

For oss er gården og lien og bitrøtene i sin vik ord vi kan tyde fra slekten som la den akkurat slik. Kan vi ta feil av vosen, vi sprang den av glede så titt, vi gikk der en dag bak en kiste, og lærte den skritt for skritt.

Mot alt vi kjenner og elsker er det hver av oss går så visst som et trakkfugl-brusot ikke kan stanse en vnr. Et barn vil ta oss ved hånden, en mor har visst at vi kom, og vi er sammen i landet som vi allene vet om.

Hvem av oss er landflyktig? Vårt eget folk er vi blandt, men hver av de tyske som tramper i gatene er emigrant. De strøk fra sitt land og kjøpte med andres hunder og blod nydelser ved å harske et år eller kanskje to.

Fritt levde de bak sine grenser, men det var ikke nok for dem. Og smertens dag for de tyske er den dag da alle skal hjem. Et storhjem er det de krever, hvor mennesker lever og dør, føler det Dette er Tyskland, hvor Tyskland ikke var før.

Slik blir et fedreland mistet, for intet hjerte slår rot i dette isenende liverom av urett og overmakt. Seierherren er fange, sin egen erobringens trett. Vil han landet tilbake må han befri det selv.

Men vi, vårt folk ble rotfast, vi slapp ikke landets inn. Inatt skal vi komme i drømmen, imorgen med våpen i hånd. Vi kommer, men tar med oss en bitterhet vild og hård, at mange må kjøpe med livet den jord som alltid var vår.

Men etter den grusomme leken som pinte, myrdat, rav ned ber vi at la ndet vi elsker må gi oss kraft til fred. Volden selv må bli hjemløs når folket har funnet hjem, og vi skal virkelig gjøre det brev som ikke kom frem.

Fritt Land

Intet offer er for stort for å gjenvinne et fritt Norge

Nr. 5 mars 1941 1. årgang

TYSKERNE TAR FORHOLDSREGLER!

Tyskerne kunne ikke hevne det norsk-engelske strandhugget i Svolver. Men hevne måtte de ha, og så hevnet de seg på gamle norske fiskere som ikke hadde noe med det hele å gjøre. 10 fiskere fra Svolver er tatt som gisler og sendt til Oslo. Disse skal garantere at noe lignende ikke gjentar seg.

Tyskerne sa da de kom at de skulle beskytte oss. Nå forlanger de at normenn skal garantere deres sikkerhet.

TERBOVEN HAR SAGT

den 25 september 1940 at ve ien til Norges frihet og selvstendighet går gjennom Nasjonal Samling. Dette er vi blitt tattet i ørene sent og tidlig. Ved åpningen av et teater i Posen i Tyskland sa en av talerne "Vi skal stadig legge nye provinser til Tyskland. Og vi vil ikke bare besette dem, men beholde dem." Det kan altså bare være en vei til Norges selvstendighet og frihet: Tysklands og Nasjonal Samlings absolutte nederlag.

KIRKEN STÅR FAST OVERALT.

I alle tyskokuperte land har kirkens menn protestert mot den tyske ordre om bare å benytte seg av slike deler av bibelen som stemmer med den nazistiske lære.

VIS

OGSÅ DU KAN GJØRE NOE!

DE SOM FALT I KRIGEN SKAL IKKE HA GITT SITT LIV FORGJEVES.

TYSKLANDS BRUDD PÅ FOLKERETTEN.

Norge og Tyskland er begge bundet av Haagkonvensjonene av 1907 deriblant nr. 4: "Om landkrigens lover og sedvaner" med tilhørende reglement.

Reglementets 3. del fastsetter de folkerettslige grenser for fiendens myndighet innen okkupert område.

Den viktigste bestemmelse er reglementets art. 43: "Når den lovmessige makt faktisk er gått over til okkupanten, skal denne ta enhver forholdsregel som beror på ham, for så vidt mulig å gjenopprette og sikre den offentlige orden og det offentlige liv, okkupanten skal herunder respektere de lover som gjelder i landet, medmindre det foreligger absolutte hindringer derfor."

Okkupasjonen er altså en faktisk tilstand som gir okkupanten en midlertidig militær myndighet. Inngrepene i den norske sivilforvaltning ved dannelsen av et "Reichskommissariat" og ved oppnavnelsen av de "kommissariske statsråder" har derimot ingen hjemmel i Haag-konvensjonen og strider følgelig mot folkeretten.

I "Deutsche Monatshefte in Norwegen" (nr. 2, Desember 1940) forsøker herr dr. Rolf Schiadermair i en typisk nazistisk "fortolkning" av art. 43 å forsvare disse folkerettsstridige inngrep. Han hevder at tyskerne ikke er fiendtlig innstilt overfor nordmennene, men tvertimot nærer de vennskapeligste følelser overfor dem; derfor kan ikke folkerettens begrensninger gjelde i dette tilfelle. Bortsett fra at det norske folk sikkert betakker seg for et slikt "vennskap", er det tilstrekkelig å minne om at den tyske riksregjering den 16. april 1940 erklærte at den betraktet seg som "værende i krig med Norge".

Den personlige rettsstilling behandler Haagkonvensjonen i følgende artikler:

Art. 45: "Det er forbudt å tvinge befolkningen på et okkupert område til å avlegge ed til fiendtlig makt."

Art. 46: "Familiens ære og rettigheter, individenes liv, den private eiendom, den religiøse overbevisning og religionsutøvelse skal respekteres. Privat eiendom kan ikke inndras."

De gjentatte rekvisisjoner av privathus, f. eks. Terbovens beslagleggelse av Skaugum, strider således mot folkeretten.

Art. 50: "Ingen fellasstraff, pengestraft eller annen straff kan ilagges befolkningen på grunn av enkeltpersoners handlingar, når ikke befolkningen kan regnes som solidarisk ansvarlig."

Det er vel allerede vanskelig å telle alle de ganger tyskerne har forbrutt seg mot denne artikkel. Eller tror kanskje tyskerne at det var hele Svolve som hadde arbeidet for at strandhugget skulle bli forlatt?

Ifølge art 56 skal visse offentlige bygninger, bl. a. skoler

behandles som privat eiendom. Enhver benyttelse fra okkupasjonsmaktens side av disse bygninger er således forbudt.

Ikke desto mindre er fremdeles en rekke skoler beslaglagt til innkvartering av tyske soldater.

Art. 52 "Rekvisisjoner in natur og tjenester kan kun fordres av kommunene og beboerne til okkupasjonsherens behov. De skal stå i forhold til landets hjelpemidler."

De tyske myndigheters utplyndring av norske lagre av levnetsmidler og andre varer for eksport til Tyskland^o bortsatt fra at den strider mot de enkleste moralbegreper - også direkte folkerettsstridig.

Endelig kan nevnes domstolenes virksomhet og deres ubetingede uavhengighet ikke berøres av okkupasjonen. Dette er folkerettslig anerkjent. Det er også uttrykkelig erkjent og fastslått i par. 3 i Hitlers forordning av 24 april 1940 som Reichskommissar Terbovens forordning om "die kommissarischen Staatsräte" av 28. september 1940 par. 5.

De inngrep som har funnet sted overfor Høyesterett og landets øvrige domstoler betegner et grovt brudd på gjeldende folkerett.

Kilders Lovtidende 2. avd. 191

PERSONELIA

Den nye "riksadvokat" Jørgen Cornelius Norvik fra Lillehammer har vi hatt anledning til å kikke litt nærmere i kortene. Han var Lillehammers ubetydeligste og mest middelmådige sakfører. Han var kjent som en stor ranglefant og er ved flere anledninger kastet ut av Viktoria hotel, Lillehammers største. Han har foresøkt seg på advokaturen, men ble etter to prøvesaker høflig men bestemt henstillet til å trekke seg tilbake for ikke å bli mere seg fullstendig. Da "Den nye tid" begynte, ble han først "kontorsjef" hos fylkesmannen i Hedemark. (Dette er en slags barnepikestilling, som skal passe på at fylkesmannen arbeider i Nasjonal samlingens ånd.) Han hadde imidlertid ikke rukket å sette seg stolt - men sikkert rukket å heve ga sjen - før han ble utnevnt til statsadvokat i Oslo. Dagen etter viste han seg på Lillehammer i sin splittet nye luksusbil, som antagelig fulgte med stillingen. Han var bare så vidt rukket tilbake til Oslo igjen da han ble utnevnt til riksadvokat. Folk i statens tjeneste utnevnes nå bare etter dyktigheten, og Norvik har fine kvalifikasjoner: Middelmadig sakfører, stryk til advokaturen, dessuten i familien med Quisling. Man skjønner at han har alle kvalifikasjoner som riksadvokat, høyes te sjef for påtalemyndigheten.

I Kirkedepartementet er byråsjefene frk. Sunde og Holm avskjediget. Tidligere er ekspedisjonsjefene Devold og Boyesen avskjediget, som ny ekspedisjonsjef har sekant utsett sin N.S.-kollega Skaugum fra Trondheim. Nye byråsjefer blir kaptein Solum som ble arrestert etter å ha forlatt sin post 9. april og sløydlærer Skar som har den 3. dårligste lærereksamen som er tatt i landet, og endelig hirdmannen Orvar Sæther.

PERSONELIA

Den nye "riksadvokat" Jørgen Cornelius Norvik fra Lillehammer har vi hatt anledning til å kikke litt nærmere i kortene.